

هتجده، بالسلارنى هۆكۈمەت ئورگانلىرى
مدجۇزى هالدا «باللىرىڭلارنى بىز قوياللىق
ئىسلامىي تەرىپىلەپ بېرىمىز» دېگەن باھانە
سىلەن ئېلىپ كېتىپ ئىسلامنى، ئۆممەتنى
وە ئۆممەتنىڭ بېشىغا كەلگەن مۇسىبەتنى
خىيالىغا كەلتۈرۈپ قويمايدىغان شۇنداقلا
غۇرپىلىكىلەرنىڭ ھاياسىن، ئەخلاقىسىز، رەزىل
سىلمىشلىرىنى ئۆزىگە سىڭدۇرۇۋالغان بىر
ئۇرکۈم كېرە كىسىز زىيانداش ئەۋلادلارنىڭ
كېلىپ چىقشىغا سەۋەبچى بولۇۋاتقان
عەمەد قادىر تۇرۇقلۇق جەھادنى وە جەھاد
يمىنىنى تەركەن بۇ پاسق كىشىلەر
كۆنزاھلىرىدىن تەۋبە قىلىپ ئۆزلىرىنى وە
ئائىلىسىنى جەھەننم ئوتدىن قۇتۇلدۇرۇشقا
غۇرىكەت قىلىشلىرى پەرزدۇر.

گوناهه ۋە بىدئەتكە مەجبۇرلۇنىمایدىغان يۇرتقا ھىجرەت قىلىشى پەرزدۇر. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە، گۇناھلارنى كۆپ قىلىشقا مەجبۇرلىنىدىغان يۇرتقا ھىجرەت قىلىشقا مەجبۇرلىنىدىغان يۇرتقا ھىجرەت قىلىش (گۇناھقا پەقەت مەجبۇرلۇنىمایدىغان يۇرت تېپىلمىغان بولۇش شەرتى ئاستىدا) پەرزدۇر. بۇنىڭ دەلىلى الله تعالى نىڭ: «سەلەر تاقىتىڭلارنىڭ يىتىشىچە الله تىن قورقۇڭلار» (سۈرە تەغابۇن 16 - ئايىتىڭ بىر قىسىمى) دېگەن سۆزىدۇر. سۇڭا ئۆز يۇرتىدىن يازارۋىپادىكى يەھۇدى ۋە خرىستىانلارنىڭ يۇرتلىرىغا چىقىپ، ئاشكارا ئەزان توۋلاشتىن ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئوغۇل-قىزلىرىنى (گۇناھ قىلغان چاڭلىرىدا) ئەدەبلىەشتىن چەكللىنىب؛

بولۇۋاتقان يۇرتقا) ھىجرەت قىلىشىدۇر. ئەگەر كۇفرى سۇلتانلىقىدا ئىسلامغا كىرگەنلىكىنى ئاشكارا قىلىشقا قادر بولسا (شۇنداقلا جىهاد ھازىرقىدەك پەرز ئەين بولمىسا), ئۇ چاغدا شۇ كۇفرى يۇرتقا قېلىپ قېلىش مەكرۇھ ئەمما ئىسلام يۇرسىغا ھىجرەت قىلىش مۇسەتەھە بتۇر ((شىخ رياض الصالحين» دىن ئىللىدى).

بېشى 1- بەتتە) ھېچقانداق مۇسۇلمان «رەسۇلۇللاھ ﷺ مۇسۇلمانلارغا كاپىرغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلدى» دېمىگەن ۋە ھەرگىز مۇ دېيىمەيدۇ.

3. ماكاندىن ھىجرەت قىلىش (يەنى يامان ئەمەل بولۇۋاتقان ماakanىنى تەرك ئېتىش) بۇ توغرىسىدا شەيخ ئىبنى ئۆسەيمىن رەحىم الله مۇنداق دەيدۇ: «بۇ خىل ھىجرەتنىڭ ئەڭ چوڭى - ئۆزىنىڭ ئىسلام دىنىغا كىرگەنلىكىنى ئاشكارا قىلىشقا قادر بولالىغان كىشىنىڭ ئۆزى تۇرۇۋاتقان دارفول كۇفرىدىن (يەنى كۇفرى سۇلتانلىقىدىكى يۇرتتىن) دارفۇل ئىسلامغا (يەنى ئىسلام سۇلتان

يۇلتۇزلار چەمەرلەيدۇ

ئىشنى قىلغانلارنى جازالماسلىق دېگەن)
ھۆكمى ئەزەللىسى بولمىسا ئىدى> دېگەن
ئايىتى بولسا بۇ ئۆممەتكە غەنئىمەتنى
ھالال قىلىپ بېرىش ياكى بەدر ئەھلىگە
رەھمەت ۋە مەغپىرەت قىلىشتىن ئىبارەت
الله نىڭ ئىلىمىدە بولغان ھۆكۈمدۈر» دېدى.
دېمەك، ئاخىرقى كېڭەش نەتىجىسى
ئەبوبەكرى رضي الله عنە نىڭ رايىغا قارار
تاپتى. شۇنىڭ بىلەن پېيغەمبەر ﷺ ئۇلاردىن
تۆلەم ئىلىپ قويۇۋەتتى. فىدىيە مىقدارى 3
مىڭ دەرھەم بىلەن 4 مىڭ دەرھەم ئارىلىقىدا
ئەڭ تۆۋەن بولغاندىمۇ مىڭ دەرھەم بولدى.
مەككىملەر خەت يازلا يېتى شۇڭا
ئىسسولەر ئىچىدىن تۆلەم تۆلەشكە ئىقتىسادى
يەتمەيدىغانلار مەدىنىلىكلىرىنىڭ بالىلىرىدىن
ئۇن بالىغا خەت يېزىش ۋە ئوقۇشنى پىشىق
تۇگەتكەندىن كېيىن قويۇۋېتىلدى. شۇنىڭ
بىلەن بىرگە پېيغەمبەر ﷺ يەنە بىرقانچە
ئەسرگە ئالاھىدە كەچۈرۈم ئىلتىپات قىلىپ
تۆلەمسىز قويۇۋەتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە
مۇتەللىپ ئىبنى ھەنتىب، سەيىفي ئىبنى ئەبۇ
رەفائە ۋە ئۇھۇد ئۇرۇشىدا يەنە ئەسرگە
چۈشۈپ ئۆلۈمگە بۇيرۇلغان (تەپسلاتى كېيىن
كېلىدى) ئەبۇ ئىززە جۇمەھىلەرمۇ بار ئىدى.
(الله خالىسا داۋامى، كىلىد كە، ساندا)

مۇئىمنلەر! سىلەر فىدىيە ئېلىش بىلەن) دۇنيا
مەنپەئىتىنى كۆزلەيسىلەر، الله سىلەرگە
ئاخىرەتنى (يەنى ئاخىرەتنىڭ ساۋابىنى) تىلىدۇ.
الله غالىبىتۇر، ھېكىمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر
[67]. الله نىڭ (ئۇچۇق چەكىلەنمىگەن ئىشنى
قىلغانلارنى جازالماسىلىق دېگەن) ھۆكمى
ئەزەللىسى بولمىسا شىدى، (ئەسەرلەردىن)
فىدىيە ئالغانلىقىڭلار ئۇچۇن ئەلۋەتتە زور
ئازابقا دۇچار بولاتتىڭلار [68]» (سۈرە ئەنفال
- 68 - ئايەتلەن).

بۇئا يەتتە تىلغىائىلىنغان «الله نىڭ ھۆكمى
ئەزەللىسى» بولسا الله تعالى نىڭ: **فَإِمَّا مَنْ بَعَدَ**
وَإِمَّا فِدَاءً «ئاندىن ئۇلارنى ئېھسان قىلىش
يۈزىسىدىن قويۇپ بېرىڭلار، ياكى فىدىيە
ئېلىپ قويۇپ بېرىڭلار» (سۈرە مۇھەممەد 4-
ئايەتىڭ بىر قىسى) دېگەن سۆزىدىكى ھۆكۈم
ئىدى. بۇنىڭدا ئەسەرلەردىن فىدىيە ئېلىشقا
رۇخسەت بار شىدى شۇڭا ئۇلار ئازابقا دۇچار
قىلىنمىدى، پەقەت تاپا- مالامەتكە يولۇقتى
چۈنكى ئۇلار زېمىننىڭ ھەيۋىسىنى يەرگە ئۇرمای
ئۇلتۇرۇپ ئۇلارنىڭ ھەقىقىنى يەرگە ئۇرمای
تۇرۇپ مۇشرىكىلارنى ئەسەر ئالغانىدى
لېكىن بەزى ئالىملار: «بۇ ئايەت كېيىن
بولىدىغان ئىشلار ھەقىقىدە نازىل بولغان سۈرە
ئەنفالدىكى <الله نىڭ (ئۇچۇق چەكىلەنمىگەن

قه و منك چوکلرى ۋە رەھبەر - قوماندانلىرى >
دېدىم، شۇنداقتىمۇرەسۇلۇللاھ ئەبۇھى كرى
رضي الله عنە نىڭ پىكىرىگە مايىل بولۇپ مېنىڭ
پىكىرىمنى قوللىمىدى ۋە ئۇلاردىن تۆلەم ئالدى.
ئەتىسى ئەتىگەن رەسۇلۇللاھ ئىڭ يېنىغا
بارسام، ئۇ ئەبۇھى كرى رضي الله عنە بىلەن
يېغلاۋاتىپتۇ. مەن: «ئى رەسۇلۇللاھ! نېمىكە
يېغلاۋاتىسلەر؟ ماڭا ئېتىپ بېرىڭلەر،
يېغلىغۇدەك ئىش بولسا مەنمۇ تەڭ يېغلاي،
يېغلىيالىمسام كۆزۈمنى يېغىغا زورلاي» دېسىم،
رەسۇلۇللاھ ئىللىكىنچە: «ھەمراھلىرىنىڭ ماڭا تۆلەم
ئېلىش توغرىسىدا بەرگەن مەسىلەھەتى ئۇچۇن
يېغلاۋاتىسمەن. ماڭا مەسىلەھەت بەرگەنلەرنىڭ
ئازابى مۇشۇ دەرەختىنەمۇ يېقىن قىلىپ
كۆرسىتىلدى» دېدى ۋە يېقىن يەردىكى
بىر تۈپ دەرەخنى كۆرسەتتى». بۇ ھەقتە
الله تعالى تۇۋەندىكى ئايەتنى نازىل قىلدى: «
ما كان لَتَّيِّ أن يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُتَخَنَّ فِي الْأَرْضِ
تُرْيَدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ تُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَيِّقَ لَعَسْكُمْ فِيمَا
أَخَدْمَ عَذَابَ عَظِيمٍ» «پەيغەمبەرگە زېمىندا
دۇشمەننى كۆرەك ئۆلتۈرمەي تۇرۇپ (يەنى
مۇشىرى كىلىكىنچە) يەۋىسىنى يوقتىپ،
ئىسلامغا قۇۋۇھەت بەرمەي تۇرۇپ) ئەسىرلەردىن
فىدىيە ئېلىش لايىق ئەمەس ئىدى. (ئى

په يغه مبهر ع مدینگه پیتیپ که لگه ندین
کبین ساھابله رگه ئەسیرلەر توغرىسىدا
مەسىلەت سالدى. ئەبۇھە كرى رضى الله عنە
مۇنداق دېدى: «ئى رەسۇلۇللاھ! بولار ئۆز
تاغىلىرىمىزنىڭ ئوغۇللىرى ۋە قەقۇم-
قېرىندا شاشلىرىمىز. مېنىڭچە ئۇلاردىن تۆلەم
ئىلىپ قويۇۋەتسەك، ئۇلاردىن ئېلىغان مال
كاپىرلارغا قارشى تۇرۇشىمىزدا بىزنىڭ كۈچ-
قۇۋۇتىمىزنى ئاشۇرىدى. الله تعالى ئۇلارنى سەن
ئارقىلىق ھىدىايت قىلسا، ئۇلار ساڭيا ياردەمچى
بولۇشى مۇمكىن». پەيغەمبەر ع ئۆممەر رضى الله
عنه غا قاراپ: «سەن قانداق قارىيسەن ئى ئىنبى
خەتتاب؟» دەپ سورىدى. ئۆممەر رضى الله عنە
مۇنداق دەيدۇ: «مەن: <ئى رەسۇلۇللاھ! الله بىلەن
قەسەمكى، مەن ئەبۇھە كىرىدەك قارىمايمەن.
مېنىڭ قارىشىمدا، ماڭا پالانى تۇغقىنىمنى
بەرگىن، ئۇنى ئۆزۈم ئۆلتۈرەي؛ ئەلىگە شوقەيل
ئىنبى ئەبۇتالبىنى بەرگىن، ئۇنى ئەلى ئۆلتۈرسۇن؛
ھەمزىگە ئۇنىڭ قېرىنىدىشى پالانىنى (يەنى
ئاباسنى) بەرگىن، ئۇنى ھەمزە ئۆلتۈرسۇن،
شۇنداق قىلغاندا ئاندىن الله نىڭ ئالدىدا بىزنىڭ
دللىرىمىزدا مۇشرىكلارغا قارستا قىلچە يول
قويوۇشنىڭ مەجۇوت ئەممەسلىكى ئىپادىلىنىدۇ.
ئۇنىڭ ئۆستىگە، بۇلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك

تاریخ نہج

فەدۇكى ۋە ھازىرقى زاماندىكى خاۋارىجلار

ئۈچىنچى تېما: ھاكىملارنىڭ زالىملقى ۋە كىشىلەر ئارسىدا مۇنكەرەنىڭ
ياماب كىتىشى.

خاۋارىج بولۇپ مېدانغا چىقىشنىڭ سەۋەبى دەپ قارىمايتتى بەلكى ئۇلارنىڭ قارىشىچە بۇ زۆلۈم، پاسات، مۇنكىرلەر ئىمام ئەلى رضى الله عنە دىن باشلانغان دەپ قارابىتتى چۈنكى ئۇلار ئەلى رضى الله عنە نىڭ خىلاپىتتىنى شەرئىي (يەنى قانۇنلىق) خىلاپىت ئەممەس دەپ قاراش بىلەن بىرگە، ئادىل، كەسىكىن وە يىتۈك بولغان ئۆمرە ئىبىنى خەتاب رضى الله عنە دەك بىر شەخسەكە تەلپۈنەتتى. مانا بۇ مەنە خاۋارىجلار كاتىشۇپىشى ئابدۇللاھ ئىبىنى شەجھەر سەلمى وۇ ئۇننىڭ ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ قەيس ئىبىنى ئۇبادە رضى الله عنە بىلەن بولغان تۆۋەندىكى دىئالوگدا ئۈچۈق ئەكس ئېتىدۇ. قەيس ئىبىنى ئۇبادە رضى الله عنە ئۇلارغا مۇنداق دېگەن: «ئى الله نىڭ بەندىلىرى! بىز ئىزدەۋاتقان كىشىلەرنى (يەنى خەباب ئىبىنى ئەرەت دېگەن ساھابىنىڭ ئوغلى ئابدۇللاھنى ئۆلتۈرگەن قاتىللىرىنى) بىزگە تاپشۇرۇپ بېرىڭلەر. سىلەر چىقىپ كەتكەن بۇ ئىشقا (يەنى ئەلىنىڭ ئىناشتىگە) قايتىپ كېلىڭلەر. سىلەر ھەممىزگە ئوراتق بولغان دۇشمەنگە قايتىدىن ئۇرۇش ئېچىش ئۈچۈن بىز بىلەن قايتىڭلار چۈنكى سىلەر بىزنى مۇشىرىك دەپ گۇۋاھلىق بېرىپ، ئۇلارنى مۇشىرىك قاتارىدا ئۆزۈڭلەرنى تۆكۈپ، ئۇلارنى ئۆتكۈزۈدۈڭلەر. بۇنىڭ ساناب ئېغىر جىنайىت ئۆتكۈزۈدۈڭلەر. بۇنىڭ سەۋەبى، ئۆزۈڭلەرچە ئەلىنى ئېغىر زۆلۈم قىلىدى، حالبۇكى، «ئېغىر زۆلۈم» دېگەن شېرىك تۇرسا دەپ قارىۇلغانلىقىڭلاردۇر». ئابدۇللاھ ئىبىنى شەجھەر سەلمى بولسا قەيس دېگەن ساھابىگە رەددىيە بېرىپ مۇنداق دېگەن: «ھەقىقەتەن ھەق بىزگە ئاللىبۇرۇن ئايىدىڭ بولغان شۇڭا سىلەر بىزگە ئۆمرەدەك ئادىل خەللىپىنى كەلتۈرەلمىسىڭلار، بىز سىلەرگە ھەركىز مۇ ئەگەشەمىز» («تارىخ تىبەرى» -5 - توم 84 - بىت، ئىبىنى ئەسلىرىنىڭ ئەلکامىل» -3 - توم 343 - بىت).

بۇ دونيادىن ئاييرلىشقا ئىنتايىن ئاز قالدى شۇڭا ئۇنىڭ زىننەتلىرى ۋە گۈزەللەكى ئۇنىڭدا ئورۇنلىشىپ قىلىشىڭلارغا ھەرگىز مۇسەدەب بولمىسۇن. بۇ ئەزىزىمەس دۇنيا سىلەرنى ھەقنى ئىزدەشتىن ۋە زۇلۇمنى ئىنكار قىلىشتىن ھەرگىز مۇسەدەب بۇ راپ قويىمىسىن چۈنكى <الله تعالىٰ هەقىقەتەن تەقۋادارلىق قىلغۇچىلار ۋە ياخشى ئىش قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر> (سۈرە نەھەل 128- ئايىت)» («تارىخ تەبدىرى» 5- توم 174- بىت).

ئۇلارنىڭ بۇ سۆزى خاۋارىجلارنىڭ داهىلىرىدىن ھېبيان دېگەن كىشىنىڭ خاۋارىجلارنى قارشى چىقىشقا (يەنى خاۋارىجلىق قىلىشقا) تەشۇق قىلىدىغان تۆۋەندىكى سۆزىگە ئوخشاشتۇرۇ: «بىز ھەممىمىز بىرلىكتە چقاىىلى! الله سىلەرگە رەھمەت قىلسۇن، بىز قېرىنداشلىرىمىزنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇلارنى ياخشىلىققا بۇرۇپ، يامانلىقتىن توسوشقا ۋە ئەھزابلارغا قارشى جەهاد قىلىشقا تەشۇق تەرەغىب قىلايلى! چۈنكى بىزگە جەهادتىن ئۇلتۇرۇۋەلىشقا ھېچ ئۆزىرە يوقتۇر. ھالبۇكى، ھاكىم ۋەلىلىرىمىز زالم تۇرسا؛ رسۇلۇللاھنىڭ يولى تۈرك ئېتىلگەن ۋە بىز قىساس ئالماقچى بولغان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ قاتىللرى خاتىرجەم يۈرۈۋاتسا بىزگە قانداقمۇ ئۆزىرە بولسىن؟! ئەگەر الله بىزگە ئۇلار ئۇستىدىن غەلبىھ بېرىدىغان بولسا، بىز ئۇلاردىنمۇ توغرابولغان يولغا يۈرۈش قىلىمىز-دە، الله بۇ ئارقىلىق مۇئىنلەرنىڭ قەلبىگە شىپالق بېرىدىن. ئەگەر بىز ئۇلتۇرۇۋەلسەك مانا بۇ زالىمالاردىن ئاييرلىپ راھەتكە چىقىمىز چۈنكى بۇ سەلەف ئەجداتلىرىمىزنىڭ يۈلىدۇر» («تارىخ تەبدىرى» 5- توم 174- بىت).

The image features a detailed, antique-style globe mounted on a brass-colored stand with four legs. The globe is positioned on top of an open, aged book with visible leather covers. The background is a warm, golden-yellow color, suggesting a historical or scholarly atmosphere. The title 'تاریخ نمزر' (Tariq Nemzeh) is displayed prominently in large, traditional Persian calligraphy at the top left. Below the globe and book, a large black rectangular box contains the text 'قەدەمگى ۋە ھازىرقى زاماندىكى خاۋارىجلار ئۆچىنچى تېما: ھاكىملارنىڭ زالىملقى ۋە كىشىلەر ئارىسىدا مۇنكەرلەرنىڭ يامراپ كېتىشى' in white Arabic script.

